

del govern anterior; en este cas, en la falta de connectivitat de Castelló i la seua àrea metropolitana. Li he de dir que estem analitzant altres fórmules més eficients per connectar Castelló i la seua àrea metropolitana, perquè li he de dir que el sistema Tram/troleibús, que ha tardat quinze anys en connectar Castelló amb el Grau, per descomptat no és la solució. Li he dir, amb tota la prudència, amb tot el rigor i amb tota la seguretat, que estem treballant per connectar el més prompte possible Castelló i la seua àrea metropolitana amb uns altres mitjans que no siguen aquests, perquè, evidentment, als fons Feder no arribem, perquè havia d'estar acabada tota la infraestructura en l'any 2018 i els deures que havia d'haver fet el govern anterior no se van fer.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Buenos días.

Desde el inicio de esta legislatura, el Consell puso como prioridad el denominado tren de la costa o, al menos, en reivindicar esta obra al Ministerio de Fomento, y hoy lo han vuelto a remarcar ustedes.

Según ha informado en su intervención, la reivindicación al ministerio ha sido en el tramo de Gandía a Oliva especialmente, volviendo a olvidarse del tramo hasta Denia, tan necesitado para la comarca de la Marina Alta. Y mi pregunta, tras su apreciación, es si el Consell va adoptar en los próximos presupuestos del 2017 de alguna cantidad para esta obra, sabiendo que la parte que le corresponde a la comunidad es algo más de quinientos cincuenta millones, como ha dicho usted. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Consellera.

La senyora consellera d'Habitatge, Obres Públiques i Vertebració del Territori:

Gràcies, senyor president.

Senyoria, per descomptat que en el nou govern tenim noves prioritats i aixina ho hem evidenciat al reprendre les obres del túnel de la serra Grossa en Alacant, fonamental per a la vertebració del territori i d'Alacant, tres anys suspés perquè l'Eige no podia pagar. No podia pagar el túnel de la serra

Grossa i sí podia pagar cent milions d'euros de la fórmula 1. *(Aplaudiments)* Això era la política del Partit Popular.

I, senyoria, tren de la costa. El tren de la costa és una prioritat per a este govern. Però vosté coincidirà amb mi que és una competència del Ministeri de Foment –tenim dèficit inversor, infrafinançament en la Comunitat Valenciana, quasi no podem ni assumir el cost i les despeses de les nostres infraestructures–, que ho complisca el Ministeri de Foment i el Govern d'Espanya. Ho hem demanat per activa, per passiva, en persona, per carta. Amb esmenes del pressupost general de l'estat ho hem reivindicat. El grup majoritari que sustenta el Govern d'Espanya va votar en contra d'estes esmenes i tenim 400.000 euros en 2015 per a estudis, no executat; 157.000 euros, este any. Ara l'estudi es veu que ha de ser més curt, de 400.000 euros han passat a 157.000. Ja vorem què passa.

Mire, ¿sap què? Avui, en algun mitjà de comunicació s'arplega un titular: «Nos toman el pelo.» És cert, el Ministeri de Foment i el Govern d'Espanya ens prenen el pèl als valencians. Este govern anem a mantindre no una actitud submissa, una actitud reivindicativa, siga qui siga el president del Govern d'Espanya, sempre defensant l'interés públic i l'interés dels valencians i les valencianes. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

A continuació, senyories, anem a donar pas a la pregunta de control que formula el Grup Podemos-Podem. Li done la paraula al seu síndic, il·lustre Antonio Montiel, al qual demanaria que l'escoltàrem en silenci i respectuosament.

Quan vosté vullga.

El senyor Montiel Márquez:

Senyor president, bon dia.

Membres del govern.

Abans de fer la pregunta, permetam un minut per a agrair a..., que la preocupació del Grup Popular en les declaracions d'aquest modest diputat. Mire, el que jo tractava d'explicar és una cosa que vaig dir per escrit en un article que vaig publicar en un mitjà de comunicació el 2 d'octubre de 2005 que s'anomenava «Estatuto triste». Jo ja sé que vostés no me lligen, però... Mire, per cert, un poquet després, continuant en la mateixa estela, vaig publicar un article en novembre de 2009 que se dia «La dimisión de Camps». Me mantinc en el que vaig dir en relació amb l'Estatut i me mantinc en demanar la dimissió de Paco Camps, perquè me pareix que és una vergonya que esta persona continue representant els valencians i les valencianes. *(Aplaudiments)* I, mire, vagen amb compte, vagen amb compte perquè, a més, parla de presentar-se a les primàries del PP, o siga, que vagen amb compte.

Senyor president, ¿quina és la situació actual de les plantilles de personal de les diferents empreses, fundacions i

altres ens integrants del sector públic instrumental valencià? I, quin és el full de ruta del Consell en relació amb aquesta problemàtica?

Gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Senyories, demane una miqueta de silenci. Demane..., (*remors*) i escoltem l'orador.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Montiel.

Sap que hi ha hagut molts de forats negres en este passat recent. Però si hi ha hagut un forat negre de veritat ha estat precisament la gestió en el sector empresarial i fundacional. Un entramat empresarial públic que cal recordar es configurà com una administració paral·lela, una administració en B, que arribà a tindre, fins i tot, 10.000 treballadors i treballadores.

Li faig notar que el personal funcionari de l'administració general suma unes 15.000 persones. A diferència que les 10.000 del sector públic entraven en la seua immensa majoria sense passar per una prova selectiva, és a dir, sense seguir els principis d'igualtat, mèrit i capacitat en l'accés a l'administració pública.

No és estrany que en els anys de màxim deliri, del balafament immens, edificaren un mastodòntic sector públic que passava dels vint-i-dos ens que tenia en 1995 als setanta-un del 2011, mentre el pressupost es disparà per cinc, fins al 2.796 milions; les despeses de personal s'incrementaren per quatre, fins al 316 milions, i el deute, senyoria, es multiplicà per deu, fins al 10.871 milions en el 2011.

Quan el nou govern accedí a la seua gestió ens trobàrem un absolut marasme, amb un sector públic empresarial i fundacional -ara ja amb 6.400 empleats-, amb un pressupost global de 1.125 milions i un cost de personal de 212 milions, un *holding* empresarial utilitzat com agència de col·locació.

Com a resultat, s'han produït pràctiques lesives per a l'interés públic, com, per exemple, la falta de transparència en la gestió de personal, especialment la negativa a publicar les plantilles o relació dels llocs de treball; la concatenació de contractes temporals; la cessió il·legal de treballadors a les conselleries matrius, com és el cas de VAERSA que ha invadit la conselleria d'agricultura, entre altres, i medi ambient, o Avapsa, que ha fet el mateix en la corresponent; incompliment dels principis constitucionals d'accés al treball públic, com són la publicitat, igualtat, mèrit i capacitat; l'incompliment de mandats legals específics, com la no-limitació del capítol de despesa de personal i, sobretot i en referència al

que fa també la seua pregunta, ni la publicació anual de les plantilles.

A eixe respecte, li subratlle que l'anterior govern se'n va anar deixant sense complir el mandat legal de publicar les plantilles de totes les empreses i fundacions. Tenia eixa obligació de publicar-ho abans de desembre de 2012, però va aprovar tres modificacions legals al llarg de quatre anys per defugir esta obligació. Una setmana després de vèncer este termini, el Consell del PP ajornà de nou el mandat, a través d'un altre decret, fins al 31 de desembre de 2013. Tres dies abans d'eixa data, es tornà a prorrogar fins al 30 de juny del 2014. Tornà a incomplir-se i, en desembre, s'amplià per tercera vegada fins al 30 de juny del 2015. Com veu, un procés que ha estat una estafa. Com a remat, en abril de 2015, la llei de transparència obliga al sector públic a publicar les respectives webs de plantilles i retribucions.

Senyor Montiel, el nou Consell es trobà, només entrà, amb un greu incompliment d'este mandat legal de publicar les plantilles, una tasca que, després de vint anys de desgavell, opacitats i blindatges, ara encara ofereixen resistències i comporta un nou redisseny del sector públic, com he dit en altres moments.

Li garantisc, senyor Montiel, que este juny, per primera vegada, es farà pública la relació de llocs de treball del sector públic. De totes les fundacions, de totes les empreses. Un document que, vint anys després de la foscor, ja és hora que se publique.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyor Montiel.

Quan vosté vullga, senyor Montiel.

El senyor Montiel Márquez:

Gràcies.

Efectivament, senyor president, el descontrol en els procediments de reclutament en el sector públic valencià ha segut una de les notes característiques dels últims vint anys.

Aquel plan presentado a bombo y platillo por el gobierno popular, en el que en el 2011, 2012 se hablaba de la reestructuración del sector público valenciano, que además se hizo con contrataciones a empresas consultoras externas y nunca utilizando los servicios propios que tenía la Generalitat valenciana, se ha incumplido sistemáticamente.

Es cierto que ha habido una destrucción del sector público, una reducción de empresas del sector público valenciano y que ha habido una centrifugación de la deuda. Pero el diseño de la operación, aparentemente exitosa, en cuanto a la reducción de empresas, entidades, fundaciones, etcétera, oculta muchas cosas. Oculta, por un lado, que lo que se hizo fue

minorar el número de empresas y reducir de esta manera la deuda, pero que la deuda se pasó a la Generalitat valenciana. Oculta también que se transfirieron..., la deuda que se ha reducido no oculta la situación de pérdidas. Oculta también que esa deuda la vamos a pagar entre todos, y no los responsables de la mala gestión, del despilfarro y de la mala gestión de la época del Partido Popular. Y oculta también que se hizo uso del FLA y del fondo de pago a proveedores para atender muchas de las obligaciones contraídas por estas empresas.

Pero, mire, lo que me preocupa es que lo que oculta fundamentalmente es que la reducción de..., porque sí que hubo una reducción de 1.400 millones, se hizo contra la espalda de los trabajadores del sector. Entre poco más de cuatro mil trabajadores desaparecieron del sector público, en ERE que en muchos casos han tenido luces y sombras, de tal manera que los paganos de esa reestructuración fueron trabajadores en su inmensa mayoría que llevaban largos años de trabajo en estas empresas.

A nosotros nos preocupa, y eso es lo que nos llama la atención, que a pesar de todo, después incluso de los ERE, no se haya publicado, no se haya dado cumplimiento al mandato de publicar las plantillas y las relaciones de puestos de trabajo. ¿Qué se oculta? Después de la limpieza supuestamente que se hizo en el sector público, ¿qué ocultaba el Partido Popular? ¿Qué ocultaban los presidentes de La Generalitat, que sistemáticamente atrasaban la obligación de publicar las relaciones de puestos de trabajo y las plantillas?

Yo quiero confiar en que, como usted dice, antes de junio se va a publicar esa relación de puestos de trabajo y esas plantillas.

Nos gustaría que se abordase ese trabajo con diálogo social y con la debida información a esta cámara, con la transparencia de la que careció la gestión del sector público empresarial en los últimos veinte años.

Nos gustaría además que la RPT incluya la definición de los puestos de trabajo y las funciones. Nos parece que hay más jefes que indios, tenemos la sensación.

Y queremos también que se aclare el sistema de acceso a esos puestos, a los que existen actualmente, quiénes los ocupan y cuáles son sus retribuciones.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Montiel.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Muchas gracias, señor Montiel.

Quiero decirle que, al margen de, efectivamente, dar cumplimiento a lo que es nuestra obligación y a que esa RPT efectivamente sea una RPT, no sea otra cosa, es evidente que tenemos que empezar un nuevo tiempo para el sector público, porque como ya dije, creo que fue en la pasada sesión, a otra pregunta, yo sí que creo que debe haber un sector público bueno para los valencianos, potente para los valencianos. Y, por tanto, de lo que se trata es de hacer un nuevo sector público que tiene que estar basado en una ley que aquí vamos a aprobar, que aquí vamos a discutir, que espero que dé garantías de eficacia y de transparencia permanentemente.

Pero mire, señor Montiel, es verdad que cada día que cualquier nuevo responsable ha ido a esa empresa en concreto, a esa fundación, ha venido absolutamente muy preocupado, muy preocupado porque lo que ha pasado allí ha sido terrible.

Mire, no me da tiempo para darle algunos ejemplos concretos. Lo que sí que le quiero anunciar es lo siguiente. No solo queremos recuperar el dinero robado, sino también el dinero pésimamente gestionado. Por eso también son responsables de lo que ha pasado los gestores que han llevado a la ruina sociedades mercantiles públicas, como CIEGSA, CACSA, VAERSA, etcétera, y que pueden y han de responder con su patrimonio personal. Por eso la abogacía de La Generalitat estudiará la posibilidad, caso por caso, de emprender la acción de responsabilidad establecida en la Ley de sociedades de capital contra los miembros del consejo de administración. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

La senyora Meco Tébar:

Senyor president...

El senyor president:

Un segon, un segon, per favor. Llevarem els micros. Disculpe però... Ara té la paraula. Ai, no! Ara no. Ara ja sí. Quan vosté vullga.

La senyora Meco Tébar:

Bon dia.

A la hora de acometer la racionalización del sector público instrumental queremos saber la opinión del Consell sobre si se van a respetar los acuerdos sociales alcanzados en los ERE realizados por el gobierno del Partido Popular sobre la base de los cuales los profesionales afectados se inscribieron en bolsas de trabajo.

Y se lo pregunto, señor *president*, porque eran muchos los profesionales válidos y cualificados afectados. Por eso, en una etapa que se abre y que se debe de afrontar con valentía

y seriedad sobre la base de una gestión profesional de los recursos humanos, ¿qué va a hacer este Consell?

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Consellera.

La senyora consellera de Justícia, Administració Pública, Reformes Democràtiques i Llibertats Públiques:

Este Consell, como acaba de explicar el *president*, apuesta por el sector público, el sector público instrumental, que lo que tenía que haber hecho y debía de haber pasado todos estos años en esta comunidad, es que hubiera completado el servicio público encomendado a la administración. Por eso ahora estamos en esta etapa de racionalización del mismo.

Claro que nos preocupan los profesionales con experiencia, que son muchos, honestos, que además han trabajado intensamente en todas estas empresas. Por tanto, estamos estudiando con todas las fuerzas sindicales la situación de los mismos. Y lo que les puedo asegurar es que vamos a buscar los procedimientos, siempre legales, siempre dentro del marco de la ley. Y, en todo caso, como vamos a abordar ahora también la modificación de la ley de función pública, buscaremos las vías para perjudicar lo menos posible a todos aquellos trabajadores que han dejado su vida, su piel, su esfuerzo por el servicio público valenciano.

Pero esta administración, insisto, asume el ejercicio del servicio público. Y lo que no puede ser es seguir las políticas del Partido Popular de que la responsabilidad del servicio público que tenían que haber ejercido ellos, externalizarla para obtener unos réditos que ahora mismo se están invirtiendo en los tribunales.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera.

Senyor Almería.

El senyor Almería Serrano:

Bon dia, president.

L'informe de la Sindicatura de Comptes posa de manifest incompliments significatius de la normativa aplicable en matèria de gestió de personal, com, per exemple, la publicació de la relació de llocs de treball prescriptivament una vegada a l'any i que, segons aquest informe, a 13 de setembre de 2015 es tenia constància que l'última publicada era del 13 de setembre de 2013.

També diversos incompliments de la Llei orgànica de protecció de dades de caràcter personal, l'incompliment de l'article 52.2 de la Llei 30/1992, per no especificar amb criteris les resolucions de nomenaments en la selecció de les persones per a llocs de lliure designació –aço em sona–, la carència de la documentació requerida per la normativa en un nombre elevat dels expedients de caràcter personal.

I és per això que formulem la pregunta de: quines van a ser les mesures de control concretes en la política general de gestió de les persones del sector públic, quin és el compromís del Consell per a eliminar aquests incompliments de la normativa aplicable esmentats abans i també per a exigir les responsabilitats pertinents.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, il·lustre diputat.

El conseller d'hisenda respondrà.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(*Inoïble*) ... que açò que vosté planteja és gravíssim. Per això, i també per arreplegar en una sola norma la dispersa normativa que existeix al respecte i que ha permés tot eixe tipus de situacions de què parlem, ens hem compromés, el govern, a tindre en els pròxims mesos una llei del sector públic que done ordre a totes eixes coses, que exigisca els principis de publicitat dels processos de selecció de personal, farem auditories específiques i els principis de legalitat, d'eficàcia i eficiència s'aplicaran.

Si hi ha algun aspecte de la vida administrativa que demostra que la dreta no només gestiona mal, sinó que gestiona sobretot mal els diners del contribuent, és justament el sector públic instrumental. Fixe's vosté, vaig a ficar només un exemple perquè vegem vostés com anava això en molts casos.

En la Societat de Projectes Temàtics de la Comunitat Valenciana hi havia una responsable –atenció–, una responsable de relacions institucionals amb l'administració, relacions institucionals amb l'administració, una empresa de l'administració, una empresa pública de l'administració, és a dir, amb la mateixa Generalitat, les mateixes Corts. El lloc l'ocupava una diputada del PP al Congrés dels Diputats, perquè li l'havien creat en 2005 quan era regidora en un ajuntament. I a les últimes eleccions, on no optava a la reelecció, es va reincorporar al lloc. El 21 de desembre va ser acomiadada. Això sí, hem hagut de pagar-li una indemnització de 19.000 euros.

Com que no és un cas únic, perquè cal recordar que en molts casos els treballadors foren contractats a dit, en molts casos responen a comportaments de clientelisme, perquè durant tot aquest temps hi ha molta gent bona i molta gent que va entrar en estes característiques, és possible que en este procés de regulació nos deixem en el camí molts diners del contribuent, desgraciadament.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)